At skrælle et løg i Rold Skov: Hvorfor jeg tog på Wild Quest *igen*

Det var en vild, intens, beroligende og på mange måder selvmodsigende oplevelse at bo syv dage i Rold Skov sammen med fremmede mennesker.

Hvorfor? Fordi en Wild Quest taler – som navnet hentyder – til noget dybere og vildere inde i os. For hvem er du og jeg egentlig under alle de lag og facader, vi ubevidst tager på i hverdagen sammen med venner, kolleger og familie?

Jeg har været på Wild Quest før. Ikke som en Erasmus+ Ungdomsudveksling, som det var denne gang. Men samme sted, med næsten de samme guider. Alligevel valgte jeg at tage afsted igen. En bog eller en film er aldrig den samme, anden gang du oplever den – og det er en Wild Quest heller ikke.

Første gang handlede det måske om at skrælle det første lag af det løg, der er mig selv. Eller bare forstå, at jeg overhovedet *var* et løg, der kunne skrælles. Anden gang handlede det om at komme et lag dybere for at komme et skridt tættere på kernen – og meningen med det her hersens liv.

Hvad laver man på Wild Quest?

Jeg kunne fortælle dig hvordan det hele foregår. At vi var knap 30 mennesker samlet fra fire-fem forskellige europæiske lande, der skiftedes til at lave mad over bål. At vi var 24 timer helt alene i naturen uden mad – en faste, der presser nogle, men åbner døre for alle. At vi brugte store dele af tiden i cirkler, hvor vi legede, grinede, sang og tillod de følelser, jeg personligt er bange for.

Men i virkeligheden er det bare detaljerne, der danner rammen om lærredet. Hvad vi hver især ser i maleriet, er helt forskelligt.

Ninja-sværd og skulderskub

Jeg husker især eftermiddagene med den lavtstående efterårssol over trætoppene. Vi skulle ingenting. Så vi valgte at lege. Det mindede mig om de utallige eftermiddage med dåseskjul i mine bedsteforældres have. Den følelse har jeg savnet.

I skoven legede vi blandt andet 'Ninja', hvor man lever sig ind i rollen med arme som sværd og forsøger at hugge modstandernes hænder af. Jeg må indrømme, at mindet nok står ekstra klart, fordi jeg vandt en runde eller to (man er vel en veltrænet ninja fra barnsben ;-).

Der var også *playfighting* og bevægelse med fysisk kontakt, som mest af alt mindede om en krydsning mellem dans og slåskamp. For en tidligere skulderskubbende fodboldspiller som mig var det grænseoverskridende at være i kontakt med andre på denne måde. Men det kunne noget. Især legeslåskampen – som hurtigt var knap så legende for mig, da jeg skulle

bruge alle mine kræfter for (næsten) at nedlægge Mungo, en af vores guider. Da han brølede som en amerikansk sortbjørn, så jeg mit liv passere revy og (mellem os) vidste jeg, at det var ude med mig. Til mit forsvar er jeg sikker på at han var en bjørn i sit tidligere liv!

Og så var der nætterne. I Rold Skov er der næsten ingen lysforurening, og jeg har aldrig nogensinde set så klar en stjernehimmel. Fire stjerneskud nåede jeg at tælle i løbet af ugen. Hvis bare ét af mine ønsker går i opfyldelse, er jeg en glad mand.

Så hvad er en Wild Quest egentlig?

Wild Quest er, som navnet antyder, et eventyr. Et eventyr om at finde ind til en dybere, vildere og mere naturlig del af dig.

Samtidig er det et frirum, hvor du ikke behøver at kæmpe for at være noget, du ikke er. Et sted hvor du mærker, at du er god nok, alene fordi du er til.
Et frirum, hvor du forstår, at det at præstere er noget, vi vælger til engang imellem – fordi samfundet nu engang er indrettet sådan – men at den mest naturlige del af dig er fuld af ro og fri for bekymringer.

Vi har lært, at man hele tiden skal løbe hurtigere og hurtigere. Og netop derfor er noget af det mest befriende at slukke for støjen fra alle andre og lytte til sig selv. Så gør dig selv en tjeneste: Tag en dyb vejrtrækning, sænk skuldrene og slap af i kroppen. Hvad mærker du?

Er der noget der kalder?